

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123205535
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123205535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne zastúpený JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: 365. bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 100 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % vychádzajúc pri výpočte trov konania z prisúdenej istiny, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 08.06.2023 domáhal voči žalovanému zaplattenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3 745,70 eur.

2. V žalobe tvrdil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Csp/97/2020 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplattenie sumy 14 870,69 eur s príslušenstvom. Okresný súd Prešov rozsudkom 15Csp/97/2020 zo dňa 27.05.2021 konanie v časti o zaplattenie 150 eur zastavil, v časti rozhodol tak, že bol zaviazaný zaplatiť 5 567,59 eur s príslušenstvom. Doplnčacím rozsudkom 15Csp/97/2020 zo dňa 12.05.2022 súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Na zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1710035933 zo dňa 10.08.2007 mu bol poskytnutý úver vo výške 21 800 eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradil splátky vo výške 10 675,01 eur. Žalovaný sa žalobou zo dňa 28.08.2020 domáhal zaplattenia 14 870,69 eur. Keďže žalobca na predmetný úver zaplatil 10 675,01 eur a súd posúdil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, mal by žalovaný nárok len na doplattenie istiny vo výške 11 124,99 eur (21 800 eur úver - 10 675,01 eur úhrada = 11 124,99 eur doplatiť). Žalovaný sa tak na jeho úkor chcel žalobou obohatiť o sumu 3 745,70 eur (žalovaná suma 14 870,69 eur - mal doplatiť 11 124,99 eur = 3 745,70 eur) a v tejto výške požaduje primerané finančné zadostučinenie.

3. Žalobca ako dôkazy označil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 15Csp/97/2020 zo dňa 27.05.2021 spolu s doplnčacím rozsudkom zo dňa 12.05.2022.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že nie je jasné, z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada od žalovaného sumu 3 745,70 eur. Podľa žalovaného nie je postačujúce, pokiaľ žalobca navrhne určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Žalovaný tiež namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere vrátane jej príslušenstva a všetkých práv a povinností s ňou spojených na nového veriteľa a to spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 24.11.2023, na ktorom právni zástupcovia strán sporu zotrvali na doterajších stanoviskách. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s obsahom spisu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 15Csp/97/2020 zo dňa 27.05.2021 konanie v rozsahu 150 eur zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 567,59 eur s príslušenstvom, žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Doplniacim rozsudkom č. k. 15Csp/97/2020 – 138 zo dňa 12.05.2022 súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

7. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že v zmluve o úvere absentujú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve musí byť jasné a pre spotrebiteľa jednoznačné, z akých predpokladov sa vychádzalo pri výpočte RPMN. Z predloženej zmluvy je zistiteľná iba samotná výška RPMN banky a priemerná RPMN na trhu. Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedený, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto súd prvej inštancie skonštatoval, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca aj napriek výzve súdu nepreukázal dostatočným spôsobom, že žalobca- veriteľ naplnil podmienky zákona č. 129 /2010 Z.z. v tom smere, že by bol s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Zo žiadnych dokumentov doručených súdu nevyplýva, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom skúmal, zisťoval či overoval záväzky žalovaného najmä súvisiace s jeho bežnými životnými nákladmi (§ 7 ods. 20 pís. d) zákona č. 129/2010 Z.z.), ani jeho rodinný stav. V § 11 ods. 2 vete druhej zákona č. 129/2010 Z.z. je pritom jasne uvedené, že povinnosťou veriteľa je zisťovať aj výdavky spotrebiteľa, pretože bez nich nie je možné objektívne posúdiť schopnosť klienta splácať úver. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi jeho príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám v spolupráci so žiadateľom o úver, ale je jeho povinnosťou takto získané informácie aj overovať a následne vyhodnotiť a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že pre hrubé porušenie povinností veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je predmetná zmluva bezúročná a bez poplatkov a zároveň žalobca nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ku dňu vyhlásenia rozsudku bolo splatných (do 25.05.2021) 45 splátok po 364,28 eur, čo predstavuje spolu 16 392,60 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi doposiaľ spolu 10 310,73 eur k podaniu žaloby a ďalších 50 eur dňa 18.01.2021, 50 eur dňa 17.02.2021 a 50 eur dňa 17.03.2021. Pohľadávka žalobcu bola ku dňu pojednávania splatná vo výške 5 567,59 eur. Súd zohľadnil späťvzatia žalobcu a konanie v časti 150 eur zastavil.

8. Rozsudok sp. zn. 15Csp/97/2020 zo dňa 27.05.2021 nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2021.

9. Žalobca na pojednávaní uviedol, že banka sa chcela na jeho úkor obohatiť a preto trvá na podanej žalobe. Na základe rozsudku 15Csp/97/2020 uhradil žalovanému asi 10 splátok spolu cca 500 eur.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu, b) upierať práva podľa § 3.

16. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa (napr. Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľských úveroch, Zákon o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

17. Krajský súd v Prešove vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný (napr. uznesenie sp. zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018 alebo sp. zn. 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 sa s týmto názorom stotožnil a uviedol nasledovné: „Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

18. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia

treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015).

19. V súlade s princípom právnej istoty upraveným v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie preto rešpektuje uvedené právne závery vyšších súdnych autorít a plne na nich odkazuje.

20. S poukazom na tieto závery, keďže je nepochybné, vychádzajúc z právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 15Csp/97/2020 zo dňa 27.05.2021, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu nedostatku obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z dôvodu neskúmania bonity žalovaného, čím boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch, je základ nároku na primerané finančné zadostučinenie daný.

21. Podľa názoru súdu o úspechu žalobcu v konaní vedenom pod sp. zn. 15Csp/97/2020 možno hovoriť napriek tomu, že tam vystupoval v procesnom postavení žalovaného. Nie je sporným to, že súd po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala požadované náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež to, že žalovaný neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať úver. Uvedené malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a súčasne to, že veriteľ nebol oprávnený úver jednorazovo zosplatiť. Možno preto konštatovať, že veriteľ skutočne porušil práva spotrebiteľa a nie je právne významné, či žalobca v základnom konaní vystupoval na strane žalobcu alebo žalovaného.

22. Súd mal na základe zisteného skutkového stavu s poukazom na právnu úpravu primeraného finančného zadostučinenia za to, že dikcia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená tým, že žalobca ako spotrebiteľ bol úspešný v predchádzajúcom konaní, v ktorom súd vyhodnotil konanie žalovaného (v pôvodnom konaní v postavení žalobcu) uplatňujúceho si čiastočne nedôvodný nárok voči spotrebiteľovi, teda na súde úspešne uplatnil porušenie práv alebo povinností ustanovených Občianskym zákonníkom a Zákomom o spotrebiteľských úveroch, a preto má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie práv spotrebiteľov, resp. povinností dodávateľa zodpovedá. Súd pritom zastáva názor, že porušenie práva alebo povinností vo vzťahu k spotrebiteľovi nemusí byť konštatované vo výroku rozsudku, pretože takáto podmienka nevyplýva zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

23. Zmyslom primeraného finančného zadostučinenia je jednak satisfakčná funkcia, tá sa však týka len konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadostučinenie priznané v relutárnej podobe. Okrem toho má primerané finančné zadostučinenie aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorej úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od používania neprijateľných zmluvných podmienok či používania zmlúv neobsahujúcich zákonom predpísané náležitosti. Napokon existuje tu sankčná funkcia primeraného finančného zadostučinenia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné a teda za neplatné, prípadne konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi (ide de facto o morálne odsúdenie), javí sa byť nedostatočným. Nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalovaný, kto sa dopustil konania v rozpore so zákonom.

24. Cieľom existencie inštitútu finančného zadostučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/9/2022). Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

25. Významné pre posúdenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je okrem iného to, o aké vážne porušenie práva spotrebiteľa išlo. Musí sa vychádzať z konkrétnych skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. V tomto prípade relevantné bolo porušenie povinností zo strany dodávateľa, ktoré súd vyhodnotil v priamej súvislosti s určením bezúročnosti úveru v dôsledku nedostatku obligatórnych náležitostí zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a neskúmaním bonity spotrebiteľa, čo malo za následok bezúročnosť úveru a čiastočnú nedôvodnosť žaloby uplatňovanej voči spotrebiteľovi.

26. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur, ktoré je primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a ktoré zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhol predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom. V konaní bolo nepochybne preukázané, že zmluva predložená žalobcovi neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň veriteľ náležite neskúmal bonitu spotrebiteľa, čo malo za následok, že veriteľ má nárok iba na istinu bez úrokov a poplatkov. Súčasne neskúmanie bonity spotrebiteľa má za následok, že veriteľ nebol oprávnený úver jednorazovo zosplatiť. Uvedené predstavuje zákonnú sankciu pre veriteľa, ktorý nedodržiava ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd v danom prípade pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré si žalobca uplatnil v sume 3 745,70 eur, zohľadnil okrem iného tú skutočnosť, že na základe právoplatného rozsudku sp. zn. 15Csp/97/2020 veriteľovi z priznanej sumy 5 567,59 eur s príslušenstvom uhradil len sumu cca 500 eur, a tak jeho dlh voči veriteľovi predstavuje viac ako 5000 eur. Za takéhoto stavu požiadavku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 745,70 eur súd považuje za rozpornú s dobrými mravmi, keď samotný žalobca je dlžníkom veriteľa v tak vysokej sume. Súd prvej inštancie s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku primeraného zadosťučinenia 100 eur.

27. Súd námietku žalovaného ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vyhodnotil ako nedôvodnú a to z dôvodu, že bol to práve žalovaný, kto naformuloval spotrebiteľskú zmluvu o úvere, ktorá neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti a súčasne pri uzatváraní úverovej zmluvy si náležite neoveril schopnosť spotrebiteľa daný spotrebiteľský úver splácať. V zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie je možné požadovať od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. V tomto prípade žalovaný zodpovedá za porušenie ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Bez právneho významu je skutočnosť, že pohľadávka voči žalobcovi bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

28. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

29. Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

30. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že mu nepriznal ním požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol

daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017 zo dňa 05.05.2017).

33. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).